

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 158
din 13.03.2019

Dosar nr.: 631/2018

Petiția nr.: 5414/06.09.2018

Petent: .

Reclamat: Colegiul Psihologilor din România

Obiect: încălcarea dreptului la petiționare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

.

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

Colegiul Psihologilor din România – .

Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Răspuns nesatisfăcător primit de petent la petiția formulată de acesta Colegiului Psihologilor din România cu privire la evaluarea necorespunzătoare a minorului petentului realizată de un psiholog

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 5414/12.09.2018, 5589/12.09.2018, 6509/22.10.2018 a citat părțile pentru datele 02.10.2018 și 13.11.2018 (recitare), la primul termen părțile fiind absente.

4. Prin adresele menționate mai sus, Colegiul director a invocat din oficiu excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspectele privind legalitatea unor acte, fișe de evaluare etc, atribuții pentru care instanțele de judecată sunt competente.

5. Procedura legal îndeplinită.

III.Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul consideră că reclamatul i-a încălcat dreptul la petiționare prin necomunicarea răspunsului la o serie de petiții cu privire la legalitatea unei fișe psihologice eliberate de un psiholog pentru minorul acestuia.

7. Astfel, petentul arată că a depus o serie de petiții la Colegiul Psihologilor din România, reclamând modalitatea de eliberare a fișei de evaluare și legalitatea acesteia de către psihologul care l-a evaluat pe minorul petentului. Petentul consideră că fișa respectivă,

nefiind timbrată, nu are valoare de înscris juridic. Totodată, pe lângă acest aspect, petentul solicită o serie de lămuriri cu privire la respectarea reglementărilor legale de către psihologul în cauză la întocmirea evaluării de specialitate.

8. Petentul precizează că reclamata nu a oferit răspuns la petițiile sale, invocând art. 10 alin 2 din OG 27/2002, privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, care specifică faptul că, în situația în care același petiționar revine cu o nouă petiție dar cu conținut identic față de solicitările anterioare soluționate, aceasta se va clasa la adresele anterioare soluționate. Din acest motiv, petentul se consideră discriminat, prin încălcarea dreptului de a face petiție la care să primească răspuns, în termenul prevăzut de lege.

Sușinerile reclamatului

9. Prin punctul de vedere depus la dosar, înregistrat 7025/13.11.2018, reclamatul invocă excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspectele legate de legalitatea unor acte (în speța de față legalitatea fișei de evaluare psihologică), atribuții ce revin instanțelor de judecată.

10. Cu privire la susținerea că, prin activitatea sa, Colegiului Psihologilor din România a avut ca scop îngădirea dreptului de a formula petiții și de a primi răspunsuri, C.N.C.D. este rugat să constate că aceasta este neîntemeiată, având în vedere că petițiile au fost înregistrate și petentului i s-a răspuns în termen legal. Deoarece petițiile aveau același conținut cu adresa din data 13.07.2017, acestea au fost clasate la cea menționată.

11. Față de solicitarea petentului că acesta a fost supus unui tratament inegal față de psihologul față de care a formulat plângerea, reclamatul consideră că este neîntemeiată, deoarece această susținere nu se circumscrie dispozițiilor Ordonanței nr. 137/2000. Petentul, în situația în care a fost nemulțumit de soluția Comisiei de Deontologie și Disciplină a Colegiului Psihologilor din România cu privire la plângerea disciplinară formulată, avea posibilitatea legală să conteste soluția la instanța de judecată competentă, instanța fiind singura în măsură să se pronunțe cu privire la legalitatea procedurii, în integralitatea sa.

IV. Motivele de fapt și de drept

12. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008, „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

13. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu și de către reclamată.

14. Colegiul director urmează să admită excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, întrucât aspectele invocate de petenți se referă la legalitatea unor acte, fișe de evaluare etc, atribuții ce revin în competența de soluționare a instanțelor de judecată.

15. Pe fond, în analiza sesizării, Colegiul Director reține că, pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.
- b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind

prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

16. Pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

17. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

18. În speța de față, Colegiul director constată că faptele sesizate de petent sunt în legătură cu dreptul acestuia la petiționare și de a i se răspunde.

19. Din ansamblul înscrisurilor depuse de părți la dosar nu se poate reține un drept încălcat în baza căruia a fost discriminat, deoarece petițiile acestuia au fost înregistrate, petentului răspunzându-i-se în termen legal. Deoarece petițiile aveau același conținut cu adresa din data 13.07.2017, acestea au fost clasate la cea anterioară, în conformitate cu OG 27/2002, privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor.

20. Colegiul director constată că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținut un drept încălcat.

21. Colegiul director dispune că aspectele sesizate de petent nu constituie faptă de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nefiind îndeplinite condițiile cerute de lege și anume un drept încălcat.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la aspectele ce țin de legalitatea unor acte, fișe de evaluare etc;
2. Nu se întrunesc elementele constitutive existenței unei fapte de discriminare;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 15.03.2019

M.L./A.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.